



82-82. 985/18

(SA)

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**Broj: S1 3 U 029461 18 U**
Sarajevo, 16.12.2019. godine

23.12.19

05-03 13-1

103 18

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „BIOL d.o.o. Konjic ulica Donje Polje 42, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica Obala Kulina bana broj 6, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-985-9/18 od 02.08.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 16.12.2019. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi, uvažena je kao osnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 021-1008-11/18 od 19.06.2018. godine, u otvorenom postupku javne nabavke ulja i maziva, ugovornog organa ŠPD „Unsko-sanske šume“ d.o.o. Bosanska Krupa i poništena je Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Osporenim rješenjem, uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 240,40KM i pripadajućim iznosom PDV-a u iznosu od 40,80KM što ukupno iznosi 280,80KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen te je obavezan ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove u iznosu od 280,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, ujedno je uvažen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime žalbenog postupka u iznosu od 800,00KM.

Blagovremenom tužbom tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, upravni spor zbog pogrešne primjene odredbe člana 18. stav 2. i člana 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj: 22/04) u dijelu u kojem je tuženi odlučio o visini troškova sastava žalbe. U tužbi navodi da je u osporenom rješenju tuženi pogrešno obrazložio da tužitelju pripada naknada za podnošenje žalbe u neprocjenjivim predmetima u skladu sa članom 18. stav 2. i članom 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH.

Međutim, tužitelj smatra da je ovakav stav tuženog nezakonit i da se neosnovano tužitelj poziva na presudu suda BiH broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine, jer se u obrazloženju rješenja ne navodi po kom pravnom osnovu se troškovi obračunavaju i kako je tuženi ocijenio da su predmeti javne nabavke neprocjenjive vrijednosti. Tužitelj smatra da u osporenom rješenju nisu obrazloženi razlozi iz kojih je dodijeljen iznos troškova odnosno način na koji su ti troškovi utvrđeni, a osim toga po mišljenju tužitelja sastav žalbe se ne može podvoditi pod sastav ostalih podnesaka kao što su zahtjevi, prijedlozi i slično. U skladu sa odredbom člana 14. 15. i 18. Zakona o javnim nabavkama BiH, precizno je propisano na koji način će ugovorni organ odrediti vrijednost nabavke a u skladu sa članom 108. istog zakona je propisana visina naknade za pokretanje žalbenog postupka. U odnosu na navedene prigovore tužitelj smatra da tuženi bez ikakvih argumenata postupak javne nabavke svrstava u neprocjenjive predmete, iako je u Zakonu o javnim nabavkama BiH u 11 članova propisano da je procijenjena vrijednost javne nabavke obavezan dio i same odluke i da je obavezna u žalbenom postupku. Dakle, bez obzira da li se radi o žalbi na tenderski dokument ili o žalbi na odluku, svaki od tih postupaka imaju jasno određenu vrijednost nabavke. Nadalje, tužitelj smatra da je u konkretnom slučaju tuženi povrijedio Ustavom zagaranatovanog prava tužitelja jer ne pravi razliku između sastava žalbe u nabavci, čija je vrijednost 10.000,00KM ili 10.000.000,00KM, te ne obrazlaže zašto je ocijenio da je postupak konkretne nabavke neprocjenjiv, kada je konkretan postupak nabavke procjenjiv i to u iznosu od 80.000,00KM. Slijedom navedenog, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi stav 3(tri) osporenog rješenja kojim je odlučeno o troškovima postupaka i predmet vrati na ponovni postupak, uz obavezu naknade troškova upravnog spora u iznosu od 860,00KM plus 17% PDV i sudske takse u iznosu od 100,00KM, što ukupno čini 1.006,20 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem u pobijanom stavu 3(tri) rješenja uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 240,40KM i pripadajućim iznosom PDV-a u iznosu od 40,80KM što ukupno iznosi 280,80KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen te je obavezan ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove u iznosu od 280,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja obavezan je ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00KM u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja. U obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je naveo da je odluku o troškovima donio u skladu sa uputama iz presude ovog suda broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine odnosno cijeneći da se u konkretnom slučaju radi o neprocjenjivom predmetu nabavke i da tužitelju, u skladu sa članom 18. stav 2. i 33. Advokatske Tarife F BiH po kojoj bod iznosi 3x80, 240,00KM plus 17% PDV-a, pripada iznos od ukupno 280,80KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan.

Prigovor iz tužbe nije osnovan.

U smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Međutim, nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi u obrazloženju osporenog rješenja, u dijelu kojim je odlučeno o troškovima za sastav žalbe, pogrešno dodijelio iznos troškova, odnosno pogrešno primijenio član 33. i 18. Advokatske tarife FBiH. Pravilno je tuženi cijenio upute iz presude ovog suda: S1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018.godine, u kojoj je zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku u kojoj je zauzet stav da se u postupcima javnih nabavki, za sastav žalbe, bilo da se radi o punomoćniku uz Republike Srpske kada će se primijeniti Advokatska tarifa RS ili punomoćniku iz Federacije BiH, troškovi obračunavaju u skladu sa članom 18. i 33. Tarife koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke.

Posljedično, pobijano rješenje u odnosu na stav 3(tri) izreke rješenja, sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi dodijelio iznos od 280,80KM naknade troškova. Ovo iz razloga jer je tuženi detaljno obrazložio kako je došao do navedenog iznosa troškova. To znači da rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) odnosno odlučne činjenice na osnovu kojih je odlučeno kao u dispozitivu.

Konačno, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

